

Mijn favoriete plant

Wat mijn favoriete plant is? Wat een rotvraag voor iemand met het sterrenbeeld weegschaal, een geboren twijfelaar.

Er komt spontaan zo één twee drie geen soort bovendrijven, dus ik ga gewoon maar schrijven en spitten. Misschien moet ik als plantenman gewoon weigeren om deze vraag

te beantwoorden. Je vraagt een ouder toch ook niet naar zijn of haar favoriete kind? Maar nee, dat is flauw, dat is toch wel weer een beetje anders. Kiezen op elkaar en

kiezen maar. Geen gezeur. Ik hou wel van Dennen bijvoorbeeld, vooral van echte, zoals *Pinus sylvestris*. Niet als ze opgepropt en veel te lomp in een voortuintje staan zoals bij ons twee huizen verder, want dan is er niks aan. Maar wel vrij op de hei. Van die schots en scheve vliegdennenen op de Veluwe. Door weer en wind gevormd, gepikt en gemazeld door het ruige leven op de Veluwse vlakte. Bepaald geen watjes. Ook heb ik een zwak voor oude bomen. Afgelopen zomervakantie in Noorwegen heb ik bijvoorbeeld de oude Mollestadeik in Birkenes bezocht, een Zomereik (*Quercus robur*) van meer dan 1000 jaar oud. Deze stoere oude knar is geboren in de middeleeuwen en heeft dus bijvoorbeeld de tijd van de Vikingen nog meegemaakt. Daar word je toch wel even

De oude Mollestadeik in de buurt van Birkenes, Noorwegen. Foto: Marco Hoffman

stil van. Dat dwingt toch wel respect af. Daarom word ik ook warm van Taxus. Die kunnen toch maar mooi 3 of 4 duizend jaar oud worden. Een fascinerende conifeer. Van de

functioneel groenscherm voor de kliko staat. Zo gaat dat; een beetje geven en beetje nemen en vooral veel schipperen. Heel veel. Maar de echte favorieten zijn

aceae). Lavendel, Rozemarijn, Munt en *Monarda* zijn stuk voor stuk mijn grote favorieten. Maar, het allerfavorietst is toch wel Tijm. Nu heb je Tijmen in allerlei

Mijn vrouw haat Taxus. Best lastig. Het compromis in onze tuin is dat er één Taxus als functioneel groenscherm voor de kliko staat.

ene kant is de soort giftig en van de andere kant blijkt ze levensreddend voor mensen met een bepaalde vorm van kanker. Dit symbool van onsterfelijkheid kent veel verhalen en legendes en heeft bovendien rode 'bessen', wel bijzonder voor een conifeer. Mijn vrouw haat Taxus. Best lastig. Het compromis in onze tuin is dat er één Taxus als

bij mij de geurende planten. Echte Seringen, Boerenjasmijnen, Kamperfoelies, Toverhazelaars en van die ouderwetse Damast- en Bourbonrozen, daar word ik nou helemaal warm van. Bloemgeuren zacht en zoet of bladgeuren fris en kruidig. Lekker snuffelen aan planten. Het absolute top-punt van geurende planten zijn de lipbloemigen (Lami-

soorten, maten en geuren. Zodenvormende Kruiptijmen (*T. praecox*), frisse Citroentijmen (*T. × citriodorus*) en meer exotische soorten zoals *T. mastichina* en *T. camphoratus* bijvoorbeeld. Maar als ik dan weer mijn favoriet onder de favorieten moet kiezen dan is dat de Echte tijm, *Thymus vulgaris*. Een beetje opvallende maar zeer verfijnd dwergheestertje, met kleine grappige zoet geurende lipbloemetjes waar bijen verzot op zijn. En natuurlijk met kleine iets ingerolde blaadjes die je tussen je vingers fijn kunt wrijven en waarbij je bij de fijne kruidige geur van de vluchtige oliën even weg kunt dromen. Je ruikt de zon, je hoort de zoemende bijen, je proeft de mediterrane en je voelt de heerlijke zwoele zomerwarmte. Zelfs in deze koude kille wintermaanden. *Thymus vulgaris*, echte Tijm, is mijn favoriete plant.

Thymus vulgaris, echte Tijm

Foto: Marco Hoffman